

5.11.2025 – Неділя 4-та після Пасхи, розслабленого; Свв. рівноап. Кирила й Методія, учителів слов'янських; Св. сщмч. Мокія.

Після того, як священник виголошує “Благословенне Царство” й люди відповідають “Амінь”, священники співають Тропар один раз, а люди його повторюють. Далі священники співають першу половину, а люди завершують другу. Так робимо щодня, аж до середи перед четвергом Вознесіння. Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 3): Нехай веселяться небеснії, нехай радуються земляни,* бо показав владу рукою Своєю Господь,* Він смертю смерть подолав,* первістоком з-поміж мертвих став,* визволив нас із глибин аду,* і подав світові велику милість.

Тропар святим (г. 4): До апостолів подібні і слов'янських країн учителі,* Кириле й Методію богомудрі,* Владику всіх моліть,* щоб усі народи слов'янські утвердив у православ'ю й єдності,* умирив світ і спас душі наші.

Слава: Кондак святим (г. 3): Священну двійку просвітителів наших вшануймо* – тих, що перекладом божественних Писань відкрили нам джерело богознання,* з якого аж до нині обильно черпаючи,* ми блаженними величаємо вас, Кириле й Методію,* що предстоїте перед престолом Всевишнього і тепло молитесь за душі наші.

І нині: Кондак (г. 3): Душу мою, Господи, у гріхах всіляких і безглуздими діяннями тяжко розслаблену,* воздвигни божественним Твоїм заступництвом,* як і розслабленого воздвигнув Ти древньо,* щоб я кликав до Тебе, спасаючись:* Слава, Христе, владі Твоїй.

Прокімен (глас 1): Будь, Господи, милість твоя на нас,* бо уповали ми на тебе (Пс 32,22).

Стих: Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

Прокімен святим (г. 7): Чесна перед Господом смерть преподобних Його (Пс. 115,6).

Стих: Що віддам Господеві за все, що Він воздав мені? (Пс. 115,3).

Апостол: (Ді 9,32-42):

Тими днями Петро, обходячи всі усюди, прибув і до святих, що мешкали в Лідді. Там він знайшов одного чоловіка, на ім'я Еней, що лежав на ліжку вісім років і був паралітик. Петро сказав до нього: «Енею, Ісус Христос тебе оздоровляє. Устань і сам постели собі ліжко!» І вмиг той підвівся. І бачили його всі мешканці Лідди та Сарону, і на вернулися вони до Господа. Була ж у Яффі одна учениця, на ім'я Тавита, що значить у перекладі Дорка (Сарна). Вона була повна добрих діл та милостині, що чинила. І сталося тими днями, що вона занедужала й умерла. Обмили її і поклали в горниці. А що Лідда лежить близько Яффи, учні, почувши, що Петро там, послали двох чоловіків з проською до нього: «Не отягайся прийти аж до нас!» Петро негайно рушив з ними. І як прийшов, вони його повели наверх у горницю, де всі вдови оточили його з плачем, показуючи йому туніки й плащі, що їх робила Дорка, буди з ними. Велівши всім вийти з хати, Петро став на коліна й почав молитися, а повернувшись до тіла, мовив: «Тавито, встань!» І та відкрила свої очі й, побачивши Петра, сіла. Він же подав їй руку та й підвів її і, прикликавши святих та вдів, поставив її живою. Довідалась про це вся Яффа, і багато повірило в Господа.

До Євреїв послання святого апостола Павла читання. Свв.: Євр. 318 зач.;7,26–8, 2. Браття, такого нам годилось мати первосвященника: святого, невинного, непорочного, відлученого від грішників і вищого небес, 27. який не має потреби, як ті первосвященники, щодня приносити жертви перше за власні гріхи і потім за гріхи народу, бо він зробив це раз, принісши себе самого в жертву. 28. Закон бо настановляє первосвященниками людей, підлеглих немочі, а слово клятви, що було після закону, настановляє Сина, досконалого навіки. Головне ж з того, що ми сказали: ми маємо такого первосвященника, який возсів на небі по правиці престола Величчя, 2. служителя святині і справжнього намету, що Господь спорудив, не чоловік.

Алилуя (глас 1): Стих: Милості твої, Господи, повік оспівуватиму, з роду в рід (Пс 88,2).

Стих: Бо сказав ти: Повік милість збудується (Пс 88,3).

Стих: Священники Твої зодягнуться в праведність і преподобні Твої візрадуються (Пс. 131,9).

Стих: Вибрав Господь Сіон, захотів його на житло для себе (Пс. 131,13).

Євангеліє: (Ів 5,1-15):

У той час Ісус прибув до Єрусалиму. А є в Єрусалимі при Овечих воротах купелеве місце, по-єврейському воно зветься Витесда, що має п'ять критих переходів. Лежала в них сила недужих, сліпих, кривих, усохлих, які чекали, коли то зрушиться вода: ангел бо Господній сховався від часу в купелеве місце та й заколючував воду, і хто, отже, перший поринав по тому, як вода заколючувалася, то одужував, – хоч яка б там була його хвороба. Один чоловік там був, що нездужав тридцять і вісім років. Побачив Ісус, що він лежить, а довідавшись, що було воно вже дуже довго, каже до нього: «Бажаєш одужати?» «Не маю нікого, пане, – одрікає йому недужий, – хто б мене, коли ото вода зрушиться, та й спустив у купіль: бо ось тільки я прийду, а вже інший передо мною поринає.» Мовить Ісус до нього: «Устань, візьми ложе твоє і ходи!» Відразу ж і одужав той чоловік, і взяв ложе своє і почав ходити. Був же той день – субота. Юдеї і кажуть до одужалого: «Субота адже ж! Не личить тобі ложе носити!» А той їм у відповідь: «Візьми ложе твоє і ходи, – сказав мені, хто мене оздоровив.» Спитали його: «Хто він – той, що сказав тобі: Візьми і ходи?» Та одужалий не знав, хто він, бо Ісус зник у натовпі, що юрмився на тому місці. Щойно потім знайшов його Ісус у храмі й мовив до нього: «Оце ти видужав, – тож не гріши більше, щоб щось гірше тобі не сталося.» Чоловік пішов і оповів юдеям, мовляв, той, хто його оздоровив, – Ісус.

Від Йоана святого Євангелія читання. Свв.: Йо. 36 зач. 10, 9-16.

Сказав Господь юдеям, які до нього прийшли: 9. Я – ворота. Хто увійде через мене, спасеться. Він увійде, вийде і найде пасовисько. 10. Злодій не приходить, хіба щоб красти, вбивати, вигублювати. Я прийшов, щоб мали життя і мали його вповні. 11. Я – добрий пастир. Добрий пастир життя своє дав за овець. 12. Наймит, який не пастир і якому вівці не належать, бачить вовка, що надходить, і кидає вівці та біжить геть; і вовк хапає їх і розполохує. 13. Наймит же втікає, бо він наймит і не дбає про вівці. 14. Я – добрий пастир і знаю моїх, і мої мене знають. 15. Отець мій знає мене, і я знаю Отця; я життя моє кладу за мої вівці. 16. Ще й інші вівці маю, що не з цієї кошари; і їх мушу привести: вони почують мій голос, і буде одне стадо й один пастир.

Замість Достойно: Ангел сповіщав Благодатній: Чистая Діво, радуйся. І знову кажу: Радуйся. Твій Син воскрес тридневний із гробу, і мертвих воздвигнув він; люди, веселіться. *Ірмос (глас 1):* Світися, світися, новий Єрусалиме, слава бо Господня на тобі возсіяла. Радій нині і веселися, Сіоне. А ти, Чистая, красуйся, Богородице, востанням рождення твого.

Причасний: Тіло Христове прийміть,* джерела безсмертного споживіть.* В пам'яті вічній буде праведник, поголосів злих не убоїться (Пс. 111,6–7). * Алилуя (х3).

Замість Благословен, хто йде в ім'я Господнє:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Ми бачили світло істинне:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Нехай сповняться:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Замість Будь ім'я Господнє:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Під час відпусту “Христос воскрес” співається один раз (на просту мелодію) замість “Слава Отцю...”

Тоді знову співається Тропар “Христос воскрес”, як і на початку Літургії, але з додатковим закінченням.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3). І нам дарував життя вічне, поклоняємося його тридневному воскресінню.